M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No Ref.
Ser. 1556

Title Vidagadha Mukhamandan

1556

InComplete

C

	Vidagdha Mukhamandan		Title
			Author
			Editor
			Year, Vols.
Sk			Publisher
1556		Pages 71-72	Remarks

विदग्धमुखमंडनं ललितपद्यप्रश्नोत्तरं सुगूढमतिसुंदरं सकलवत्तसद्बोधकं ॥ सदार्यगदनं सुधी
विरचितसुमेधाविभिः विलोक्य सुहृज्ज्ञाननतानन्नमितीहयामेस्य वै ॥१॥ संवद्विधिवक्त्रनागकु
मितेश्रियस्करे हायने मासे माघसितेतरे रवियुते पक्षे हरण्यांस्त्रियोः श्रीमद्राजपुरे सदारवकरे
सम्भैजने रीउते तत्स्येन सवाचके नगणिनारवुस्याल चंडेला सा राहत्रिः स्वल्पतरान युक्ति
रपरावाले बुसद्बोधदा कैसी घंचविहाय कोविदे नैश्णोध्यामयापाकृता हित्वा मत्सरमानसं
मिपिकृपां धत्वानिशं समझेरोः यत्किंचित्तलपितं तथानदितं क्षंतव्यमत्राधिकं ॥३॥ नत्राद्वृशा
स्त्रं लिखितं मयात्र न चाभिधानं न पदोपन्यासः लिपीकृतं केवलमर्थमात्रं चिंत्यो बुधैर्मम फलं
प्रयासः ॥४॥ ॥ ⁘ ⁘ रामः ⁘

पूर्णेति ॥७३॥ कामिनी कस्य पुंसः स्वांतं मनः मदनोत्तरं मदनोत्कटं न करोति अपितु सर्वस्य मनो म
दनोत्तरं करोति ॥ किंविशिष्टा कामिनी निर्मलांबरधरा निर्मलमंबरं वस्त्रं यस्याः सा निर्मला
बरा पुनः कथंभूता पूर्णचंद्रमुखी पूर्णचंद्रवत् मुखं यस्याः सा पूर्णचंद्रमुखी तया रम्या म

पूर्णचंद्रमुखी रम्या कामिनी निर्मलांबरा ॥ करोति कस्य न स्वांतमेकांते मदनोत्तरं ॥७३॥
इतिच्युतदत्ताक्षरजातिः ॥ ॥ इति श्रीविदग्धमुखमंडनस्य चतुर्थः परिच्छेदः ॥ ॥ ⁘

नोमदरापक्षे यामिनी रात्रिः कस्य पुनो मनो मदनोत्तरं कामोत्कटं न करोति अपितु सर्वेषां नि
र्मलांबरा निर्मलं अंबरं आकाशं यस्याः पुनः पूर्णचंद्रमुखी पूर्णचंद्र एव मुखं यस्याः सा पूर्णचं रामः
द्रमुखी पुनः रम्या मनोहरा ॥ अत्र कस्यानेयकारदानं ॥७४॥ इति दत्ताक्षरं ॥ इति श्रीधर्मदास ७१
विरचितविदग्धमुखमंडनस्य चतुर्थपरिच्छेदः ॥ ⁘ ⁘

सद्गतीति ॥७२॥ विधुखंडः एकः शिवस्थितः हतः हरशिरसि स्थितः दीनः कलामात्रः कस्मात् प
राश्रितत्वात् कथंभूतः सद्गतिहृतोच्छ्रायस्य सद्गतौ गमने हतः उच्छ्रायो वृद्धिर्यस्य सः एकत्र स्थिति
त्वेन कुब्जीभूतः पुनः कथंभूतः तमसो राहोः वश्यतां गतः पक्षे अयं दीनः इसत्र नकारं स्फोटयित्वा
नस्थाने पः इति योज्यः तदा दीपः अस्तमेष्यति कथंभूतो दीपः सद्गतिना वायुना हतः उच्छ्रायोय

॥ सद्गतिहृतोच्छ्रायः तमसो वश्यतां गतः ॥ अस्तमेष्यति दीनोयं वि
धुरेकः शिवस्थितः ॥७२॥ अत्र दीनः स्थाने दीपः च्युतदत्ताक्षरं ॥ ॥

स्य सा हतः प्रभावः पुनः तमसो धकारस्य वश्यतां गतः विधुरेकः एके कोमं वेत् कथंस्थान् शिवस्थितः निरु
पद्रवस्थितः अत्र दीपो गृहमध्यात् बहिरानीतः कोपि तदा वक्तिः इस्युक्तिर्लेशः दीनः दीपः नस्थाने पः ७२